

32001D0471

L 165/48

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2001 6 21

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2001 m. birželio 8 d.

nustatantis operatorių įmonėse atliekamų reguliarių bendrosios higienos patikrinimų taisykles pagal Direktyvą 64/433/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai šviežia mėsa, ir Direktyvą 71/118/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos prekybai šviežia paukštiena

(pranešta dokumentu C(2001) 1561)

(tekstas svarbus EEE)

(2001/471/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

- (4) Šiuos metodus tikslinga nustatyti remiantis naujausiais RVSVT metodologijos principais.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1964 m. liepos 26 d. Tarybos direktyvą 64/433/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai šviežia mėsa⁽¹⁾, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/23/EB⁽²⁾, ypač į jos 10 straipsnio 2 dalį,

- (5) Įmonės operatorius, savininkas ar jo atstovas turi būti pasirengęs, oficialiai tarnybai paprašius, pranešti oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui patikrinimų, atliktų siekiant šio tikslo, pobūdį, dažnumą ir rezultatus.

atsižvelgdama į Tarybos direktyvą 71/118/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos prekybai šviežia paukštiena⁽³⁾, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/79/EB⁽⁴⁾, ypač į jos 6 straipsnio 2 dalį,

- (6) Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas turi nuolat tirti operatoriaus atliktų įmonėje vykdomos gamybos bendrosios higienos sąlygų patikrinimų rezultatus.

kadangi:

- (1) Mėsos apdorojimo įmonių operatoriai turi nuolat tikrinti įmonėje vykdomos gamybos bendrosios higienos sąlygas.

- (7) Dėl ribotų finansinių ir žmoniškųjų išteklių, kompetencijos trūkumo, nepakankamos infrastruktūros ir kitų su tuo susijusių aplinkybių atlikdamos siūlomas patikras smulkios mėsos apdorojimo įmonės gali susidurti su didesnėmis problemomis. Šiuo atžvilgiu padėtis valstybėse narėse gali skirtis dėl objektyvių priežasčių.

- (2) Tokių patikrų metu tikrinami visuose gamybos etapuose naudojami indai, detalės ir įranga, o prireikus ir produkcija. Tai apima ir mikrobiologinę kontrolę.

- (8) Dėl to derėtų numatyti galimybę smulkioms įmonėms suteikti ilgesnį pereinamąjį laikotarpį, su sąlyga, kad šia nukrypti leidžiančia nuostata besinaudojančios valstybės narės pateiks Komisijai informaciją, būtiną norint užtikrinti, kad tokių nuostatų taikymas neiškreips konkurencijos.

- (3) Siekiant, kad atliekami patikrinimai būtų vienodi, nustatomas jų pobūdis, dažnumas, mėginių ėmimo bei bakteriologinio tyrimo metodai.

- (9) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Veterinarijos nuolatinio komiteto nuomonę,

⁽¹⁾ OL 121, 1964 7 29, p. 2012/64.

⁽²⁾ OL L 243, 1995 10 11, p. 7.

⁽³⁾ OL L 55, 1971 3 8, p. 23.

⁽⁴⁾ OL L 24, 1998 1 30, p. 31.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Mėsos apdorojimo įmonės operatorius nuolat tikrina bendrąsias jo įmonėje vykdomos gamybos higienos sąlygas, įdiegdamas ir nuolat laikydamasis tvarkos, sukurtos remiantis tokiais RVASVT principais:

- a) nustatyti riziką, kurios turi būti išvengta, kuri turi būti pašalinta ar sumažinta iki priimtino lygio;
- b) nustatyti kritinius valdymo taškus etape ar etapuose, kuriuose kontrolė būtina norint užkirsti kelią rizikai, ją pašalinti ar sumažinti iki priimtino lygio;
- c) svarbiuosiuose valdymo taškuose numatyti kritines ribas, skiriančias priimtina būklę nuo nepriimtinos ir suteikiančias galimybę užkirsti kelią rizikai, ją pašalinti ar sumažinti;
- d) numatyti veiksmingą monitoringo tvarką ir taikyti ją kritiniuose valdymo taškuose;
- e) monitoringui parodyti, kad kritiniai valdymo taškai yra nekontroliuojami, numatyti korekcines priemones;
- f) numatyti patikrinimų, leidžiančių nustatyti, ar a – e punktuose apibrėžtos priemonės yra veiksmingos, tvarką; patikrinimai turi būti atliekami nuolat;
- g) pagal įmonės tipą ir dydį numatyti, kokie dokumentai ir įrašai turi būti rengiami siekiant patvirtinti, kad a – f punktuose apibrėžtos priemonės yra taikomos sėkmingai, bei suteikti galimybę atlikti oficialią kontrolę.

2. Kaip dalį straipsnio 1 dalyje apibrėžtos sistemos, mėsos įmonių operatoriai gali taikyti kompetentingos institucijos įvertintus geros praktikos vadovus.

2 straipsnis

Direktyvos 64/433/EEB 10 straipsnio 2 dalyje minimus mikrobiologinius patikrinimus operatoriai atlieka vadovaudamiesi priede nurodyta tvarka.

Mėginiai imami tose vietose, kuriose mikrobiologinio užterštumo tikimybė yra didžiausia.

Kitokia, nei priede numatyta tvarka, gali būti taikoma kompetentingoms institucijoms pademonstravus ir joms įsitikinus ji yra bent jau lygiavertė priede nustatytajai tvarkai.

3 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad mėsos įmonės įgyvendins sprendime keliamus reikalavimus per 12 mėnesių nuo šio sprendimo priėmimo dienos. Tačiau valstybės narės gali priimti sprendimą smulkioms mėsos įmonėms taikyti iki 24 mėnesių trukmės laikotarpį, iš anksto pranešusios Komisijai apie sąlygas, kuriomis jos ketina įgyvendinti šią nukrypti leidžiančią nuostatą.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2001 m. birželio 8 d.

Komisijos vardu

David BYRNE

Komisijos narys

PRIEDAS

1. BAKTERIOLOGINIŲ MĖGINIŲ ĖMIMAS IŠ SKERDENOS (GALVIJŲ, KIAULIŲ, AVIŲ, OŽIŲ IR ARKLIŲ) SKERDYKLOSE

Šiame vadove aprašomas bakteriologinis skerdenos paviršiaus įvertinimas. Vadovas apima mėginių ėmimą, jų apdorojimą ir rezultatų pateikimą.

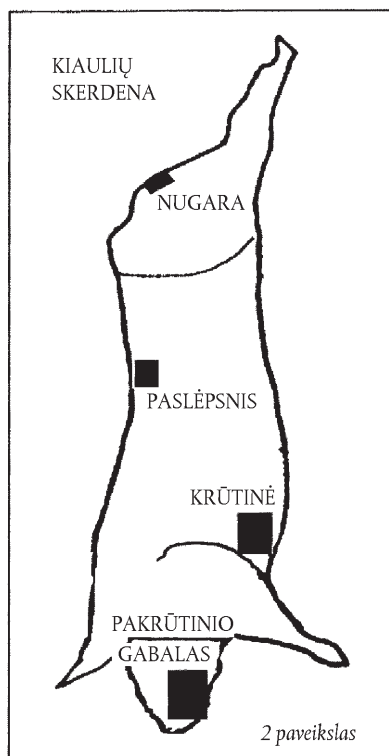
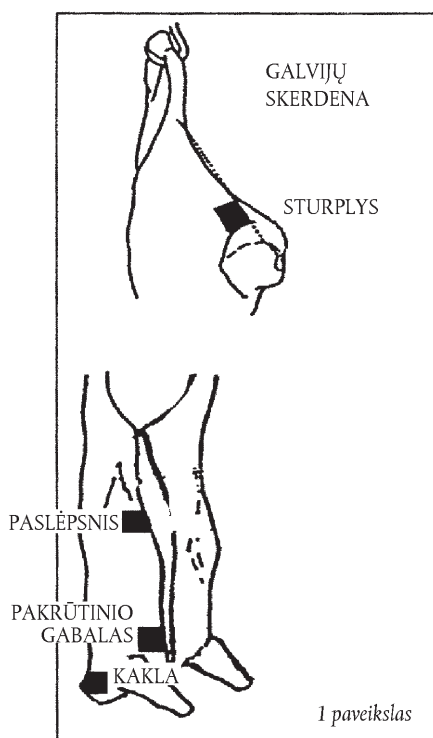
MĖGINIŲ ĖMIMAS

Taikant **ardomąjį metodą**, iš skerdenos, ją išdarinęjus, tačiau dar nepradėjus atšaldyti, imami keturi audinių mėginiai, kurių bendras plotas turi būti 20 cm². Audinių mėginiai gali būti imami steriliu kamštiniu gręžtuvu (2,5 cm) arba steriliu instrumentu atpjaunant 5 cm² dydžio ir daugiausia 5 mm storio skerdenos gabalėlį. Mėginiai skerdykloje steriliai saugomi mėginių talpykloje ar plastikiniame tirpalo maišelyje, perduodami laboratorijai ir tuomet homogenizuojami (peristaltinis „Stomacheris“ ar rotacinis maišiklis (homogenizatorius)).

Jei taikomas paviršinis **metodas**, prieš imant mėginius, tamponai sudrėkinami. Tamponų drėkinimui kaip sterilus mišinys naudojamas 0,1 % peptono + 0,85 % NaCl tirpalas. Tamponu trinamas mėginių ėmimo plotas turi būti ne mažesnis nei 100 cm² kiekvienoje mėginio ėmimo vietoje. Tamponas turi būti drėkinamas ne mažiau kaip 5 sekundes tirpale ir iš pradžių vertikaliai, po to horizontaliai, tuomet skersai trinamas ne mažiau kaip 20 sekundžių per visą pagal šabloną apibrėžtą mėsos paviršių. Trinti derėtų kuo labiau spaudžiant. Panaudojus drėgną tamponą, tokia pati mėginių ėmimo procedūra atliekama sausu tamponu. Norint gauti lyginamuosius rezultatus, imant skerdenų mėginius ir nustatant mėginių ėmimo dienas turi būti kruopščiai ir nuosekliai laikomasi nustatytos tvarkos.

MĖGINIŲ ĖMIMO VIETOS SKERDENOS TYRIMAMS

(žr. brėžinius)

Proceso kontrolei paprastai pasirenkamos šios vietos:

galvijų skerdena: kaklas, pakrūtinio gabalas, paslėpsnis ir sturplys (1 pav.);

avių, ožių skerdena: paslėpsnis, krūtinės ląstos šonas, pakrūtinio gabalas ir krūtinė;

kiaulių skerdena: nugara, pažandė, šlaunis ir papilvė (2 pav.);

arkių skerdena: paslėpsnis, pakrūtinio gabalas, nugara ir sturplys.

Tačiau paaiškęs, kad dėl įmonėje taikomos skerdimo technologijos, kitos, nei nurodyta, skerdenos vietos gali būti labiau užterštos, ir pasitarus su oficialiai paskirtu veterinarijos gydytoju bei tą įrodžius, mėginiai gali būti imami ir iš kitų vietų. Tokiais atvejais gali būti pasirenkamos labiau užterštos skerdenos vietos.

MĖGINIŲ ĖMIMO TVARKA IR MĖGINIŲ SKAIČIUS

Vieną kartą kiekvieną savaitę turi būti imami 5–10 skerdenų mėginiai. Jei šešias savaites iš eilės gaunami patenkinami tyrimų rezultatai, toliau mėginiai gali būti imami kartą per dvi savaites. Mėginių ėmimo diena kiekvieną savaitę turi būti vis kita, kad būtų apimtos visos savaitės dienos. Skerdenos tyrimo dažnumą mažą apyvartą turinčiose įmonėse, kaip tai apibrėžta Direktyvos 64/433/EEB 4 straipsnyje, bei įmonėse, veikiančiose ne visą darbo dieną, įvertinęs kiekvienoje įmonėje atliekamo skerdimo higienos standartus, nustato oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas.

Pasirinktos kiekvienos skerdenos keturių vietų mėginiai imami skerdimo dieną, bet prieš pradedant atšaldyti skerdeną. Prie kiekvieno mėginio turi būti nurodomas skerdenos numeris, mėginio ėmimo data ir laikas. Mėginiai, paimti iš skirtingų tiriamos skerdenos vietų (pvz., papilvės, paslėpsnio, pakrūtinio gabalo ar kaklo) prieš tyrimą turi būti sudedami kartu. Jei gaunami neigiami rezultatai ir pataisymai higienos nepagerina, mėginiai daugiau nėra dedami kartu tol, kol nebus išspręstos mėsos išdarinėjimo problemos.

MIKROBIOLOGINIS MĖGINIŲ TYRIMAS

Ardomuoju metodu paimti mėginiai ar tamponai, gauti paviršiniu metodu, iki tyrimo saugomi šaldytuve 4 °C temperatūroje. Mėginiai homogenizuojami plastikiniame tirpalo maišelyje mažiausiai dvi minutes 100 ml skiedimo terpėje (t. y. 0,1 % buferinio peptono vandens, 0,9 % natrio chlorido tirpalo), peristaltinį „Stomacheri“ nustačius apytikriai 250 ciklų režimu, ar homogenizuojami rotaciniame maišiklyje (homogenizatoriuje). Arba tamponų mėginiai gali būti stipriai purtomi skiedimo terpėje. Paimti mėginiai turi būti ištirti per 24 valandas.

Prieš užtepant mėginį ant lėkštelių paeiliui reikia skiesti kaskart 10 kartų su 0,1 % peptono + 0,85 % NaCl tirpalu. Tampono ir homogenizuotos mėsos suspensija „Stomacherio“ maišelyje nėra skiedinys, tačiau skaičiuojant prilyginama 10!!! error character !!! B!!! error character !!! I skiediniui.

Turi būti nustatomas bendras gyvybingų bakterijų kiekis ir enterobakterijų kiekis. Tačiau gavus kompetentingos institucijos leidimą ir nustačius atitinkamus kriterijus, vietoje enterobakterijų gali būti skaičiuojamos *E. coli* bakterijos.

Be jau aprašytųjų metodų, mėginių tyrimo pagrindas taip pat gali būti ir ISO metodai. Kiti minėtų bakterijų kiekybiniai analizės metodai gali būti naudojami kompetentingai institucijai patvirtinus, jei juos patvirtino CEN ar pripažinta mokslinė organizacija.

REGISTRAVIMAS

Visi tyrimų rezultatai turi būti registruojami nurodant kolonijas formuojančių vienetų skaičius paviršiaus plote (kfv)/cm². Kad tyrimų rezultatus būtų galima vertinti, proceso kontrolės grafikuose ar lentelėse eilės tvarka turi būti pateikti mažiausiai 13 paskutinių savaičių tyrimų duomenys. Įrašuose turėtų būti nurodomas mėginio tipas, kilmė ir identifikacinis numeris, mėginio ėmimo data ir laikas, asmens, ėmusio mėginį, pavardė, laboratorijos, kurioje tiriami mėginiai, pavadinimas ir adresas, mėginių tyrimo laboratorijoje data bei taikyto tyrimo metodo, naudoto skaičiuojant paviršiaus ploto kfv/cm² rezultatus, detalės, įskaitant skirtingų agarų užsėjimą, inkubacijos temperatūrą, laiką ir kiekvienoje lėkštelėje rastų kfv skaičius.

Dokumentus turėtų pasirašyti atsakingasis laboratorijos asmuo.

Dokumentai turėtų būti saugomi įmonėje ne mažiau kaip 18 mėnesių ir pareikalavus turėtų būti pateikiami oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui.

MIKROBIOLOGINIŲ KRITERIJŲ TAIKYMAS ATLIKTŲ MĖGINIŲ TYRIMŲ REZULTATAMS (1 lentelė)

Kasdien registruojami vidutiniai rezultatai turi būti priskiriami vienai iš trijų proceso kontrolės tikrinimo kategorijų: priimtina, ribinė bei nepriimtina. M ir m žymi mėginių, paimtų ardymuoju metodu, viršutinės ribinės ir priimtinos kategorijos ribas.

Siekiant standartizuoti veiklą sektoriuje bei sudaryti galimybę sukurti efektyvią pagrindinę duomenų bazę, būtina taikyti patikimiausią metodą. Todėl svarbu prisiminti, kad imant mėginius tamponu, paimama tik dalis (dažniausiai 20 % ar mažiau) visos mėsos paviršiuje esančios floros. Todėl tai yra tik paviršiaus higienos rodiklis.

Naudojant ne ardymuosius metodus, mikrobiologinio efektyvumo kriterijai turi būti nustatomi ir kompetentingos institucijos patvirtinami atskirai kiekvienam taikomam metodui, kad jis būtų susietas su ardymuoju metodu.

PATIKRINIMO KRITERIJAI

Tyrimų rezultatai skirstomi į kategorijas pagal atitinkamus mikrobiologinius kriterijus ta pačia tvarka, kokia buvo imami mėginiai. Gavus kiekvieno naujo tyrimo rezultatus, patikrinimo kriterijai taikomi iš naujo, taip įvertinant proceso kontrolės padėtį, atsižvelgiant į užteršimą išmatomis ir higieną. Nepriimtini rezultatai ar nepatenkinamos ribinių rezultatų tendencijos turi skatinti patikrinti proceso kontrolę, jei įmanoma – nustatyti priežastį ir užkirsti kelią tokiai padėčiai susidaryti dar kartą.

GRĮŽTAMASIS RYŠYS

Tyrimų rezultatai kaip įmanoma greičiau turi būti atgal nusiunčiami atsakingam personalui. Rezultatai naudojami išsaugant ir gerinant skerdimo higienos reikalavimus. Prastų rezultatų priežastys gali būti išsiaiškintos konsultuojantis su skerdyklos darbuotojais, kai gali būti aptariami tokie veiksniai: 1) netinkamos darbo procedūros; 2) mokymo ir (arba) instrukcijų trūkumas ar jų nebuvimas; 3) netinkamų valymų ir (arba) dezinfekavimo priemonių ir cheminių medžiagų naudojimas; 4) neatitinkantis reikalavimų valomojo prietaiso naudojimas; 5) netinkama priežiūra.

1 lentelė

Kasdien registruojamų ardomuoju metodu paimtos galvijų, kiaulių, avių, ožių ir arklių skerdenos mėginių bakterinės būklės (kfv/cm²) ribinių ir nepriimtinių rezultatų vidutinės reikšmės.

	Priimtinas lygis		Ribinis lygis (> m, bet M)	Nepriimtinas lygis (> M)
	Galvijų, avių, ožių, arklių skerdena	Kiaulių skerdena	Galvijų, kiaulių, avių, ožių, arklių skerdena	Galvijų, kiaulių, avių, ožių, arklių skerdena
Bendras gyvybingų bakterijų kiekis (BGBK)	< 3,5 log	< 4,0 log	< 3,5 log (kiaulių sk.: 4,0 log) – 5,0 log	> 5,0 log
Enterobakterijos	< 1,5 log	< 2,0 log	1,5 log (kiaulių sk.: 2,0 log) – 2,5 log (kiaulių sk.: 3,0 log)	> 2,5 log (kiaulių sk.: > 3,0 log)

2. BAKTERIOLOGINIŲ MĖGINIŲ ĖMIMAS TIRIANT ŠVAROS IR DEZINFEKCIJOS BŪKLĘ SKERDYKLOSE IR IŠPJAUSTYMO ĮMONĖSE

Aprašytasis bakteriologinis mėginių ėmimo metodas taikomas vadovaujantis sanitarijos tipinėmis veiklos procedūromis (STVP), kuriose nurodoma, kad iki mėsos apdorojimo higienos kontrolė turi būti atliekama tose vietose, kurios daro tiesioginę įtaką produkto higienai.

MĖGINIŲ ĖMIMAS

Šiame vadove aprašomas kontaktinių lėkštelių metodas ir tamponų metodas. Šie metodai naudojami tik tiriant išvalytus, dezinfekuotus, sausus, plokščius, pakankamai didelius ir lygius paviršius.

Jie visuomet turėtų būti taikomi prieš pradedant gamybą ir niekuomet netaikomi jos metu. Jei paviršius regimai nešvarus, net neatliekant jokio tolesnio mikrobiologinio vertinimo jis turėtų būti laikomas nepriimtinu.

Šis metodas netinka imant mėsos ir mėsos produktų mėginius.

Kompetentingai institucijai patvirtinus, gali būti taikomi kiti metodais, suteikiantys lygiavertes garantijas.

KONTAKTINIŲ AGARO LĖKŠTELIŲ METODAS

Taikant kontaktinių agarų lėkštelių metodą, mažos plastikinės lėkštelės (vidaus skersmuo 5,0 cm) su dangteliais, užpildytos paprastu agaru (remiantis esama ISO redakcija), ir lėkštelės, užpildytos raudonu tulžies gliukozės agaru, turinčiu violetinį atspalvį (VRTG agaru, remiantis esama ISO redakcija), prispaudžiamos prie kiekvienos mėginio ėmimo vietos ir po to inkubuojamos. Kontaktinis kiekvienos lėkštelės paviršiaus plotas yra 20 cm².

Uždaruose buteliuose 2–4 °C temperatūroje laikomo paruošto agarų galiojimo laikas yra apytikriai trys mėnesiai. Prieš pat ruošiant plokšteles, tinkamas agaras turi būti išlydomas iki 100 °C ir atšaldomas iki 46–48 °C. Lėkštelės turi būti įdedamos į laminarinio oro srauto celę ir užpildomos agaru, kol gaunamas išgaubtas paviršius. Prieš naudojimą parengtos lėkštelės išdžiovinamos inkubuojant jas apverstas per naktį 37 °C temperatūroje. Tai taip pat yra geras būdas patikrinti, ar medžiagos nebuvo užterštos parengiamojo proceso metu; lėkštelės, kuriose susidaro matomų kolonijų, laikomos netinkamomis.

Plastikiniuose hermetiniuose maišeliuose 2–4 °C temperatūroje laikomų lėkštelių galiojimo laikas yra viena savaitė.

TAMPONŲ METODAS

Mėginiai turėtų būti imami medvilniniais tamponais, sudrėkintais 1 ml 0,1 % NaCl peptono tirpalu (8,5 g NaCl, 1 g triptono kazeino-peptono, 0,1 % agarų ir 1 000 ml distiliuoto vandens), nuo paviršiaus ploto, pageidautina 20 cm², pažymėto steriliu šablonu. Jei mėginiai imami po valymo ir dezinfekavimo, į tamponų drėkinimo skystį dar turėtų būti pilama 30 g/l „Tween 80“ („Tween 80“) ir 3 g/l lecitino (ar kitų tokio pat poveikio produktų). Jei paviršius drėgnas, gali būti naudojamas sausas tamponas.

Tamponai turėtų būti laikomi steriliomis žnyplėmis ir mėginio ėmimo paviršius turi būti trinamas 10 kartų iš viršaus į apačią stipriai spaudžiant tamponą prie paviršiaus. Tamponai turėtų būti renkami į buteliuką, kuriame yra 40 ml buferinio peptono ir druskos tirpalo su 0,1 % agarų. Iki tolesnio apdorojimo tamponų mėginiai saugomi užšaldyti 4 °C temperatūroje. Butelis turėtų būti stipriai pakratomas prieš pakopinį skiedimą po 10 kartų su 40 ml 0,1 % NaCl peptono tirpalu ir po to atliekami mikrobiologiniai tyrimai (naudojant, pavyzdžiui, lašelių metodą).

DAŽNUMAS

Per dvi savaites visuomet turi būti imama mažiausiai 10 ir daugiausia 30 mėginių dideliuose gamybos plotuose. Trys mėginiai turi būti imami nuo didelių objektų. Jei minėtuju laikotarpiu tyrimo rezultatai yra patenkinami, oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui sutikus, mėginiai gali būti imami rečiau. Daugiausia dėmesio derėtų skirti toms vietoms, prie kurių liečiasi ar prie kurių gali liestis produktas. Apytikriai du trečdaliai visų mėginių turėtų būti imami nuo tų paviršių, prie kurių liečiasi maistas.

Siekiant užtikrinti, kad per mėnesį būtų ištirti visi paviršiai, turėtų būti sudarytas grafikas, nurodantis, kurie paviršiai kurią dieną turi būti tiriami. Rezultatai turi būti registruojami. Taip pat, siekiant parodyti pokyčius per tam tikrą laikotarpį, turi būti sudaromos histogramos.

GABENIMAS

Panaudotos kontaktinės lėkštelės gabenimo metu ir prieš inkubaciją gali būti nešaldomos.

Prieš tolesnį apdorojimą, tamponų mėginiai turi būti atšaldomi iki 4 °C.

BAKTERIOLOGINĖS PROCEDŪROS

Be jau aprašytųjų, gali būti naudojami ir ISO metodai.

Bakterijų kiekis turėtų būti registruojamas nurodant organizmų skaičių 1 cm² paviršiaus ploto. Nustatant bendrą gyvybingų bakterijų kiekį (BGBK), apsėtos agarų lėkštelės ir agarizuotos kontaktinės plokštelės aerobinėmis sąlygomis turi būti inkubuojamos 24 valandas 37 °C ± 1 °C temperatūroje. Šis procesas turi įvykti per dvi valandas nuo mėginių paėmimo. Bakterijų kolonijų kiekis turėtų būti suskaičiuojamas ir registruojamas.

Norint apskaičiuoti enterobakterijų kiekį, naudojamas VRTG agaras. Apsėtų agarų lėkštelių ir agarizuotų kontaktinių plokštelių inkubacija turi būti pradėta per dvi valandas nuo mėginių paėmimo aerobinėmis sąlygomis. Praėjus 24 inkubacijos valandoms 37 °C ± 1 °C temperatūroje, turi būti tiriamas enterobakterijų augimas.

Turėtų būti nustatomas bendras gyvybingų bakterijų kiekis (BGBK). Jei oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas nereikalauja, enterobakterijų kiekį nustatyti nėra privalu.

MĖGINIŲ ĖMIMO VIETOS

Mėginių ėmimui turi būti pasirenkamos, pavyzdžiui, tokios vietos: peilių sterilizavimo prietaisai, peiliai (geležties ir rankenos jungtis), tuščiaviduriai kraujo nuleidimo peiliai, kastravimo žnyplės, nuplikinimo talpyklos, žarnų apdirbimo įrenginiai, gremžimo/skėtimo stalai (kiaulėms), pjūklų geležties ir pjaustikliai, galvijų odos lupimo, kiti skerdenos apdorojimo prietaisai, poliravimo įrenginys, grandinės ir gabenimo konteineriai, transportavimo konvejerių juostos, prijuostės, pjaustymo stalai, užsisiklindžiančios durys, jei jos liečiasi su skerdena, maistui naudojamiems organams skirti lovai, konvejerio dalys, kurias dažnai liečia skerdena, viršutinės konstrukcijos, nuo kurių gali lašėti drėgmė ir kt.

REZULTATŲ SKAIČIAVIMAS

Kontaktinių agarų lėkštelių metodo tyrimo rezultatai ir tamponų metodu nustatyti BGBK ir enterobakterijų kiekiai turi būti įrašomi į registracijos formą. Tikrinant švarą ir dezinfekavimą, yra nustatytos tik dvi BGBK ir enterobakterijų kiekių kategorijos: priimtina ir nepriimtina. Priimtini kolonijų kiekio lygiai kontaktinėse agarų lėkštelėse bei BGBK ir enterobakterijų kolonijų kiekio lygiai (rezultatai tamponų metodu) nurodyti 2 lentelėje.

2 lentelė

Paviršių tyrimo metu nustatytas vidutinis kolonijų skaičius

	Priimtinas lygis	Nepriimtinas lygis
Bendras gyvybingų bakterijų kiekis (BGBK)	0–10/cm ²	> 10/cm ²
Enterobakterijos	0–1/cm ²	> 1/cm ²

REZULTATŲ PATEIKIMAS

Tyrimų rezultatai kaip įmanoma greičiau turi būti pateikiami atsakingam personalui. Rezultatai turėtų būti naudojami išsaugant ir gerinant švaros ir higienos būklę. Prastų rezultatų priežastys turėtų būti išsiaiškintos konsultuojantis su valymo personalu. Gali būti aptariami tokie veiksniai: 1) mokymo ir (arba) instrukcijų trūkumas ar jų nebuvimas; 2) netinkamai naudojamos valomosios ir (arba) dezinfekavimo priemonės ir cheminės medžiagos; 3) neatitinkantis reikalavimų valomojo prietaiso naudojimas; ir 4) netinkama priežiūra.